Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks Nachfolger; Anton Oppelik, J. Danneber, în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Bucuresci: Agence Havas, Succursale de Roumanie; în Hamburg: Karolyi & Liebmann.

Prețul inserțiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta" iese în fiă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.

Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 145. Brașov, Vineri-Sâmbătă, 1 (13) Iulie 1895.

Nou abonament la GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Iulie 1895 st. v.

se deschide nou abonament la care învităm pe toți amicii și sprijinitorii foiei nóstre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an . . . . 12 fl.
pe șése luni . . . . 6 fl.
pe trei luni . . . . 3 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an . . . . . 40 franci
pe șése luni . . . . . 20 „
pe trei luni . . . . . 10 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an . . . . 2 fl.
pe șese luni . . . . 1 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an . . . . 8 franci
pe șése luni . . . . . . 4 „

Abonarea se póte face mai ușor prin **mandate postale.**

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei".

Deputația bulgară.

C'un interes deosebit urmăresce lumea politică și diplomatică debutul deputațiunei bulgare, ce s'a dus la Petersburg cu misiunea de a câștiga érăși bunăvoința Țarului și a restabili bunele relațiuni dintre Bulgaria și Rusia.

Sâmbăta trecută deputația bulgară a fost primită de ministrul de esterne rusesc principele Lobanoff-Rostowsky, care a asigurat'o, că cu tóte că s'au întrerupt raporturile diplomatice între guvernul rusesc și bulgar, Rusia tot-déuna a nutrit bunăvoință și simpatiă pentru Bulgaria.

Erĭ deputațiunea bulgară a depus o cunună pe mormêntul împěratului Alexandru III și din incidentul acesta s'au ținut în catedrala din Sofia și în tóte localitățile din Bulgaria parastase în memoria rěposatului împěrat.

Se nasce acum întrebarea, că óre dobêndi-va deputațiunea bulgară iertarea Rusiei? Și décă demersul ei, făcut la inițiativa sinodului bulgar, și sprijinit de guvernul din Sofia, va avé un resultat practic, în ce condițiunĭ se va încheia pacea între principat și Rusia? Ce instrucțiunĭ a primit deputația, condusă de Metropolitul Clemente dela principele Ferdinand și dela guvern?

Asupra acestor întrebărĭ se fac diferite combinațiunĭ în pressa europeană. Pentru moment însě este de un deosebit interes ceea ce relatéză foile rusescĭ cu privire la misiunea deputațiunei bulgare.

Diarul rusesc „Novosti" pretinde, că deputația trimisă la Petersburg a primit instrucțiunĭ politice fórte însemnate. Principele de Coburg ar sta sub influința sfaturilor ducelui de Aumale, care l'ar fi convins, că fără de concursul Rusiei el nu se póte ține pe tronul Bulgariei și l'ar fi îndemnat de a face cele mai marĭ concesiunĭ. Una din aceste concesiunĭ ar fi trecerea întregei dinastii la religiunea ortodoxă rě săríténá.

Cam de ce feliu ar fi concesiunile bulgare, ce le au în vedere Rușii, se póte vedé din următórele puncte înșirate de numita fóiă: 1) Politica esterióră bulgară sě fiă în viitor condusă de guvernul rusesc? 2) Bulgaria sě încheie o convențiune militară cu Rusia, în puterea căreia Rusia sě pótă dispune asupra oștirei bulgare. 3) Corăbiile de rěsboiu rusescĭ sě aibă liberă întrare în porturile bulgare.

Nu-i vorbă, în asemenĭ condițiunĭ cum sě nu priméscă Rusia a strînge érăși la sînul ei pe „Bulgarii nerecunoscětori"? Dér, cu tótă afirmarea diarului „Novosti" este încă fórte îndoios décă în adevěr instrucțiunile date deputației de principele de Coburg se estind așa departe.

Din chipul și tonul, în care se pronunță alt diar rusesc fórte influent, „Grajdanin", se pare însě, că greutățile ce se opun împăcării Bulgariei cu Rusia vor fi fórte greu de delăturat. Nu cu-o misiune politică — dice numitul diar — are sě vină la noi deputația bulgară, ci numai și numai pentru a se ruga de iertare și a se supune sentinței Rusiei; décă nu se va manifesta pe deplin caracterul modest și umilit al deputației, acésta nu va avé nicĭ un succes.

Prețul, ce se cere Bulgariei pentru recunóscerea dinastiei sale din partea Rusiei, este așa-déră nespus de mare și e întrebare, décă în cele din urmă celelalte puterĭ semnatare și în deosebĭ Anglia, — care este tocmai acuma atât de mult acusată de foile rusescĭ, că intrigéză în peninsula balcanică, — vor fi învoite cu el.

Mișcarea română și presa maghiară.

Acum în ajunul Congresului interparlamentar dela Bruxella, pressa maghiară se ocupă érășĭ de mișcarea română în genere. Mai ales două dintre foile unguresci sunt, carĭ consacră articolĭ lungĭ acestei mișcărĭ.

„Hazánk" dela 11 Iulie scrie sub titlul *„Mișcările române"* un prim articol, pe care îl dăm aicĭ în estras:

Pe terenul mișcărilor române de naționalitate este relativ tăcere, dice fóia numită. Se pare, ca și când și în străinătate și acasă, încetând agitațiunile, mișcarea încă e aprópe de încetare. Dér totușĭ ochiul ager vede, că e vorba acum de-o organisare sistematică, mai ales de când s'a început o contra actiune succésă.

Inainte cu doi anĭ nime nu afla de necesar a rěspunde din parte maghiară învinuirilor, ce le aduceau Românii în străinătate contra Maghiarilor; adĭ însě nu mai apare nimic în pressa din străinătate, la care sě nu se rěspundă din partea maghiară, scoțêndu-se la ivélă adevěrul și primind adeseorĭ respunsurĭ energice (à la Chelard — Culeg.)

Acéstă neașteptată apěrare(?) a influințat în mod zăpăcitor asupra factorilor esecutivĭ ai „agitațiunei" române, și când acestia au vědut, că noi, desbrăcându-ne de indiferentismul tradițional, pășim pe arena de luptă, ei (Valahii) încă s'au gândit l'a o organisare mai concentrică, nu cumva ostenelele de până acum sě le mérgă în pagubă și arma cu care ni-au rănit pe noi (Maghiarii) sě se întórcă contra lor. De altă parte încă nu se póte nega, că reacțiunea, care se arată în opinia publică română în urma nesucceselor de până acum, a înfluințat în mod neplăcut asupra ómenilor Ligei culturale. Acésta s'a dat pe față și la ultimul Congres anual al Ligei, de când focul certelor a isbucnit și în pressa de dincolo. Intre aderenții guvernului român, și între oposiția liberală din România și matadorii Ligei, decurge o luptă desperată. Flacările acestor certe au trecut și dincóce de Carpațĭ, și pe când c'un an înainte tóte nuanțele de naționalitate română spuneau cu fală, că e solidaritate, adĭ se pórtă o luptă la cuțit între diarele române de dincóce.

Multora li-ar plăcé sě facă ceva, simțind, că décă și mai departe va merge tot așa, e neîncungiurabil un fiasco.

Multă bătaiă de cap le fac corifeilor mișcărilor române și sěrbările mileniului din anul viitor. Ei îșĭ dic, că guvernul și națiunea maghiară vor folosi momentul acesta de-a da streinătății informațiunĭ esacte despre stările din Ungaria, carĭ informațiunĭ sě ștérgă până și urmele efectului nefavorabil, ce le-au avut până acum în streinătate „calomniările" române la adresa Maghiarilor.

Mare supěrare le face Românilor — continuă „Hazánk" — și împrejurarea, décă congresul din Bruxella ar primi învitarea Maghiarilor de a-șĭ ține în 1896 ședințele în Budapesta. Președintele Ligei culturale face tot posibilul, ca Congresul sě nu priméscă învitarea, spre care scop a trimis și o scrisóre către toțĭ membri Congresului.

Românilor li-ar plăcé, ca cestiunea română sě se pună la ordinea dile în Bruxella, chiar și numai în formulare generală. Décă Maghiarilor le va succede a împiedeca acésta, atuncĭ ei bine sciu (Românii), că cestiunea română va pierde în streinătate; la cas contrar însě devine cestiune de caracter internațional.

„Hazánk" încheie dicênd, că orĭ se va desbate, orĭ nu la Buxella cestiunea română, guvernul maghiar are datoria de-a resolva acéstă cestiune, prin o politică de naționalitate în tot înțelesul cuvêntului mai nobilă și mai înțeléptă.

„Budapesti Hirlap" dela 11 Iulie încă se ocupă într'un lung articol de Congresul interparlamental, și în legătură cu acesta de mișcarea și cestiunea română.

Anul acesta — dice fóia maghiară — vor merge la Bruxella *Apponyi, Jokay, Pázmándy* și alțĭ membrii ai parlamentului maghiar, carĭ se bucură de renume europén și vorbesc limbile lumei. Merg mai ales din două cause principale: Intâiu, ca sě paraliseze uneltirile anti-maghiare ale Ligei române; al doilea, ca sě învite pe parlamentele din Europa, ca óspețĭ în Budapesta, la serbările mileniului maghiar.

Organul apponyist se ocupă apoi cu congresul din anul trecut dela Haga și dice, că acolo nu s'a dat loc învinuirilor române contra Maghiarilor. „Anul acesta încă li-ar fi plăcut, sě foloséscă Congresul de pace spre scopul propagandei valahe, dér fiind-că dau de greutățĭ, încep a vorbi, că nicĭ nu se duc la Bruxella. Dér totușĭ se vor duce, căcĭ Urechiă scie bine, că acolo au părtinitorĭ; acésta o scim și noi, și de aceea vom fi și noi acolo".

„Budapesti Hirlap" spune apoi, că Ungurii nu se tem, de ce se va hotărî la Bruxella, căcĭ bărbații maghiarĭ numițĭ vor da o icónă fidelă a raporturilor maghiare și a purtărei Românilor; vor spune streinătății de cel fel este asuprirea de care se plâng Românii înaintea lumei etc. etc.

Turburările din Macedonia.

Privitor la stările din Macedonia sosesc érășĭ scirĭ neliniștitóre. Reproducem aicĭ, după foile streine, aceste scirĭ:

Sofia, 10 Iulie.

Cu tóte desmințirile, se póte constata, că în cercurile vecinașe cu granița turcéscă, continuă mobilisarea parțială. S'a numit o comisiune pentru recrutarea de caĭ în Küstendsil. Reserviștii au fost consignațĭ. Regimentul 3 de cavaleriă a plecat din inima țěrii către graniță.

Semioficiosul *„Mir"* scrie, că la ordinul autorităților turcescĭ din vilajetul Ueskueb și Saloniki, o mulțime de învěțătorĭ bulgarĭ au fost arestațĭ; procederea grăbită a autorităților turcescĭ a potențat fórte mult iritația poporațiunei din Macedonia. Din Sofia a fost trimis un escadron de cavaleriă, ca sě împiedece la granițe trecerea de cete înarmate în Macedonia. Cavaleria a dat numai peste cete nearmate, carĭ au declarat, că vréu sě se reîntórcă din Bulgaria în patriă. Macedonenii, pentru siguranța proprie, nu se înarméză în Bulgaria, ci se adună în micĭ cete nearmate, credênd, că ast-fel pot trece neîmpiedecate granița.

Călětoria principelui, întêmplată fără de veste, a causat mare mirare în tóte paturile societății, dând prilegiu la fel și fel de combinațiunĭ. Foile opoziționale pun într'o lumină fórte tendențiósă călětoria principelui, acusând guvernul cu slăbiciune și falsitate, și declarându-l de incapabil pentru apěrarea intereselor Bulgariei în aceste timpurĭ critice.

Londra, 10 Iulie.

Lui *„Times"* i-se anunță următórele din Constantinopol: Tóte semnele arată, că mișcarea macedonénă cresce peste capul guvernului bulgar. Mai mulțĭ oficerĭ macedonenĭ, carĭ servesc în armata bulgară, au fugit peste graniță în Macedonia.

Constantinopol, 10 Iulie.

Pórta s'a adresat către guvernul bulgar cu dorința, ca frontiera turco-bulgară sě fiă pădită cât se póte de striot, căcĭ pe la Cresna-Tenitze (?) au dispărut nouě bande.

Pe lângă acestea Pórta intenționéză a-se adresa încă odată către puterĭ, cu rugarea, ca sě avertiseze pe guvernul bulgar la observarea datorințelor. Se dice, că Francia încă se va alătura la acest pas.

Ultimul consiliu de miniștri s'a ocupat cu cestiunea împlerii scaunelor episcopescĭ bulgare în Macedonia, dér n'a luat nicĭ o hotărîre. Marele vezir este aplecat a ceda în parte, însě în cercurile Turcilor bětrânĭ cestiunea întêmpină oposițiă. Décă punctul de vedere al marelui-vezir se va primi, atuncĭ situația va fi mai liniștită și în privința politică. Călětoria principelui bulgar din Sofia, e privită aicĭ ca semn bun.

Iubileul d-lui profesor Ioan Popea.

Braşov, 30 Iunie v. 1895.

Festivităţile, cu carĭ s'a terminat anul şcolar 1894/5 la şcólele medii române din Braşov, au aflat o frumósă şi însufleţitóre încheiere în serbarea aranjată în onórea d-lui profesor *Ioan Popea* în decursul ḑilei şi în séra de 29 Iunie v., ḑiua Sf. Apostolĭ Petru şi Pavel. In acéstă ḑi d-l Popea a împlinit *trei-ḑecĭ de anĭ de serviciu ca profesor la aceste şcóle.* D-l Popea a fost totdéuna unul din cei mai zeloşĭ profesorĭ dela şcólele nóstre din Braşov; dênsul s'a distins totdéuna prin activitatea sa, prin firmitatea caracterului sĕu, prin iubirea sa învăpăiată faţă cu tot ce e bun, nobil şi frumos, şi astfel influinţa sa asupra tinerimii dela aceste şcóle n'a putut fi decât în adevĕr salutară. Din causa acésta d-l Popea s'a bucurat totdéuna de cele mai vii simpatii din partea şcolarilor sĕi şi a fost în decursul carierei sale întregĭ unul din profesorii cei mai iubiţĭ şi mai stimaţĭ dela institutele nóstre de cultură din Braşov.

Dér nu numai în şcólă s'a distins d-l Popea, ci şi afară de şcólă, în viéţa socială, dênsul şĭ-a căştigat merite netăgăduite ca propagator al culturei şi al luminei în sînul poporului nostru. Ca scriitor şi ca conferenţiar, dênsul a căutat totdéuna în timpul de 30 anĭ, de când a intrat în viéţa publică, sĕ contribue la luminarea şi nobilitarea societăţii, în mijlocul căreia a vieţuit; a dat totdéuna mână de ajutor la tóte întreprinderile menite spre înaintarea binelui obştesc şi în deosebĭ spre înflorirea şi înaintarea némului nostru românesc. D-l Popea a publicat şi în fóia nóstră un şir de articulĭ de valóre de pe tĕrêmul educaţiunei, care a fost totdéuna materia de predilecţiune a dênsului.

Faţă cu un asemenea bărbat este de sine înţeles, că respectul şi iubirea au trebuit sĕ fiă generale, şi că orĭ-care din aceia, carĭ au avut ocasiunea a-l cunósce şi a-i preţui meritele şi activitatea, s'a folosit cu plăcere de prilegiul iubileului de 30 anĭ de serviciu profesoral, ca sĕ dea la ivélă sentimentele de stimă şi recunoscinţă nutrite faţă de dênsul.

Iniţiativa pentru serbarea iubilară au luat'o câţĭ-va din foştii scolarĭ ai d-lui Popea, partea cea mai mare profesorĭ ai scólelor nóstre medii şi de present colegĭ ai iubilarului, prin urmare ómenĭ, carĭ au avut mai bine ocasiune a cunósce meritele dênsului şi a-le preţui după adevĕrata lor valóre.

In ḑiua de 29 Iunie v., după-ce s'a terminat festivitatea cetirei clasificaţiunilor şi a distribuirei premiilor, întreg corpul profesoral în frunte cu d-l director *Virgil Oniţiu* s'a presentat în locuinţa iubilarului şi l'a felicitat în modul cel mai călduros, dându-i ca dar spre aducere aminte un frumos tablou în colorĭ, representând pe Mântuitorul Christos, cum predică mulţimei lângă lacul Genezaretului. După corpul profesoral se presentă o deputaţiune a Reuniunei învĕţătorilor noştri din districtul X (Braşov, Bran şi Treiscaune), al cărei harnic preşedinte este d-l Popea de şése anĭ de ḑile. Acéstă deputaţiune îl felicită prin rostul d-lui învĕţător *I. Dariu.* In fine se presentă o a treia deputaţiune compusă din tinerii universitarĭ, carĭ mai 'nainte au fost scolarii d-lui Popea şi în numele cărora a vorbit d-l rigorosant în drept *C. Sotir.* Atât corpului profesoral, cât şi acestor deputaţiunĭ, iubilarul le rĕspunse cu cuvinte elocente şi pline de emoţiune.

Séra se ţinù o *întrunire socială* impreunată cu cină comună în sala cea mare din localul societăţii de tir. La întrunirea acésta au luat parte la 150 persóne, bărbaţĭ şi femei, din tóte clasele sociale ale societăţii române din Braşov şi împrejurime, dovadă lămurită de stima, de care se bucură d-l Popea în mijlocul societăţii, în care trăiesce. Dintre óspeţii strĕinĭ am observat pe d-l *Vasile Sassu* din Brăila, unul din cei mai distinşĭ representanţĭ ai Ardelenilor noştri stabiliţĭ în România, care a luat parte la acéstă serbare împreună cu familia d-sale, şi pe d-l căpitan *Lupan* tot din Brăila.

La intrarea în sală iubilarul şi familia sa au fost întêmpinaţĭ de însufleţite urărĭ de „sĕ trăiască!“ Şirul toastelor l'a început profesorul *A. Bârseanu*, care în câteva cuvinte a schiţat activitatea de 30 anĭ a iubilarului atât pe terenul scolar, cât şi pe cel social, şi a ajuns la conclusiunea, că d-l I. Popea în adevĕr merită recunoscinţa societăţii românescĭ, de-óre-ce i-a adus adevĕrate servicii.

D-l profesor *Arseniu Vlaicu* a toastat pentru familia d-lui Popea, care i-a oferit totdéuna sprijin şi îndemn la lucru şi care prin urmare are o parte aşa de însemnată la succesele dobêndite de iubilant în cariera sa. Urmà apoi un şir întreg de toaste, carĭ de carĭ mai însufleţite, în carĭ se recunoscură fără deosebire meritele iubilarului din tóte punctele de vedere. Vom releva din aceste toaste pe cele mai marcante, pe carĭ ni-le aducem aminte. Ven. protopop *Bart. Baiulescu* vorbì pentru d-l Popea ca cultivator al limbei românescĭ şi propagator al higienei la tinerimea nóstră şcolară; par. protopop *V. Voina*, fost şcolar al iubilarului, accentuà meritele iubilarului ca crescĕtor şi părinte al tinerimei; Dr. *A. Mureşianu* vorbì despre d-l Popea ca pedagog în adevĕratul înţeles al cuvêntului şi propagator al sentimentului naţional în sînul tinerimei; d-l *Ier. Bariţiu* vorbì despre însemnătatea carierii de crescĕtor şi învĕţător; d-l director gim. *V. Oniţiu* accentuà idealismul, de care a fost condus tot-déuna iubilarul, care şi-a luat ca modele pe dascălii cei marĭ românĭ, ca G. Lazar, şi în devotamentul sĕu pentru binele obştesc pe entusiasta generaţiă a lui Alexandri, Bălcescu etc.; venerabilul domn *I. Axente Severu* ţinù o instructivă vorbire, presărată icĭ-colea de observările cele mai potrivite, despre idealul nostru naţional, pornind dela cuvintele lui I. Văcărescu:

„Urmaşilor mei Văcărescĭ,
Las vouĕ moştenire
Crescerea limbei românescĭ
Ş'a patriei cinstire!“

D-l *V. Sasu*, însuşĭ Săcelén, toastă pentru familia săcelénă Popea, care a produs mai mulţĭ bărbaţĭ vrednicĭ şi Românĭ devotaţĭ, dintre carĭ primul loc îl ocupă Prea S. Sa părintele Episcop al Caransebeşului *Nicolae Popea; D-l I. Dariu* vorbì despre însemnătatea crescerii în familiă şi în şcólă, afirmând, că dela acésta depinde viitorul unui popor. Studentul *Sextil Puşcariu* dete cetire unei ode pline de avênt, scrise în onórea iubilarului. In fine prof. *A. Bârseanu* dete cetire numĕróselor telegrame de felicitare sosite din tóte părţile la adresa iubilarului. Amintim între acestea telegrama Păr. Episcop N. Popea, a mamei şi surorei iubilarului, a păr. N. Cristea, a archimandritului Musta, a mai multor profesorĭ din Caransebeş şi din Bucurescĭ etc.

La tóte aceste manifestărĭ de simpatiă d-l I. Popea rĕspunse printr'o vorbire plină de emoţiune, în care mulţămì tuturor acelora, care şi-au adus aminte de dênsul şi declarà, că este gata şi de aicĭ înainte a contribuì din tóte puterile sale la înaintarea şcólelor nóstre din Braşov, carĭ au crescut atâţĭ tinerĭ, dintre carĭ partea cea mai mare au eşit ómenĭ vrednicĭ, — şi în genere la binele şi propăşirea poporului nostru. Urale entusiaste acoperiră ultimele cuvinte ale iubilarului. Masa se încheià cu o „salamandră“ bine reuşită, pe care tinerii universitarĭ o frecară la adresa d-lui Popea.

Acum venì rêndul tineretului. Mesele se ridicară şi se începù dansul, care durà în modul cel mai animat până în ḑorile ḑilei. — Aşa se petrecù acéstă frumósă serbare, care lăsà o plăcută impresiune în inimele tuturor participanţilor.

Adresăm încă odată vrednicului iubilar căldurósele nóstre felicitărĭ şi-i dorim, ca Prevedinţa divină, care i-a dat putere sĕ servéscă cu atâta devotament şcólelor şi poporului nostru, sĕ-l susţină şi de aicĭ înainte în deplină vigóre trupéscă şi sufletéscă, până la cele mai adêncĭ bĕtrâneţe, spre binele familiei sale, al şcólelor nóstre din Braşov şi în genere al naţiunei nóstre.

SCIRILE ḐILEI.

— 30 Iunie.

„Şcóla română“. Inscripţia acésta se afla pe zidirea şcólei românescĭ gr. or. din *Giula*. La timpul sĕu am adus şi noi scirea, că comisiunea administrativă a comitatului Arad a luat hotărîrea se delăture tabla cu inscripţia de pe şcóla românéscă şi a comunicat acest decis ilegal episcopului *Meţianu* dela Arad. Episcopul *Meţianu* a rĕspuns, că nu cunósce lege, care ar interḑice naţionalităţilor din Ungaria dreptul de-a se folosi de limba lor maternă. Comisiunea a luat la cunoscinţă rĕspunsul, dér şi-a făcut urechia tócă şi a luat jos tabla cu inscripţia numită de pe şcóla românéscă. — Étă c'un motiv mai mult pentru sĕrbarea mileniului.

—o—

Din Blaşiu se scrie, că iubileul de 25 de anĭ de activitate ca profesor al d-lui Ioan *German*, s'a serbat, cum am spus, printr'un banchet, ce corpul profesoral din Blaşiu l'a dat în onórea iubilarului. După S-ta liturghie, s'au presentat în corpore toţĭ profesorii, în frunte cu directorul, pentru a-i aduce felicitărĭ; apoi comitetul „Reuniunei femeilor române din Blaşiu“ al cărei bărbat de încredere este şi d-l I. German; dup'aceea oficiul archidiecesan; Comitetul despărţĕmêntului XI al „Asociaţiunea Trans.“ al cărui director este, şi mulţĭ alţii. A urmat banchetul, la care a luat parte şi I. P. S. Sa Metropolitul *Mihalyi.* Şirul toastelor l'a deschis însuşĭ Metropolitul, vorbind despre însĕmnătatea studiului limbei grecescĭ; golì apoi paharul „pentru sănĕtatea M. O. Frăţiei Sale I. German, care 25 anĭ a propus studiul acesta în gimnasiul archiepiscopesc din Blaşiu“. Jubilantul rĕspunse, mulţămind, fórte emoţionat. Au mai vorbit prof. Deac, Dr. Pop medic, Dr. V Hosszu pentru I. P. S. Sa Metropolitul, directorul Muntean pentru profesorime, directorul de bancă Hodoş pentru directorul gimnasial canonicul Jos. Hosszu. Banchetul s'a încheiat la 4 óre d. a., când I. P. S. Sa luând de braţ pe iubilant a părăsit sala banchetului între vii aclamaţiunĭ.

—o—

Kulturegylet-ul din Ungaria de sus şi-a ţinut adunarea în 9 Iulie n. în Nitra. După deschiderea şedinţei Contele *Karolyi* Pista a spus, că a trimis scrisorĭ autografe către toţĭ episcopii, în carĭ i-a rugat sĕ contribue pentru monumentul lui Petöfi; dér nicĭ unul nu i-a trimis nicĭ o para chióră. Un singur episcop i-a rĕspuns, că nu dă banĭ pentru statua unui poet ca Petöfi. Raportorul reuniunei spune, că guvernul a dat un ajutor de 2000 fl., ér pentru ajutorarea teatraliştilor ungurĭ susţinuţĭ de societate a pus la disposiţia acesteia alţĭ 2000 fl., ca subvenţiune.

—o—

25 de provocărĭ. Este cunoscut discursul, ce la ţinut deputatul br. *Vasilco* în parlamentul din Viena, în care a combătut şi condamnat aspru pe profesorii dela universitatea din Cernăuţĭ, carĭ germaniséză şi persecută pe tinerii românĭ, şi carĭ au pătat onórea universităţii prin aceea, că au dojenit pe studenţii românĭ, carĭ vara anului trecut au asistat la Congresul din Constanţa. Aceştĭ profesorĭ denunţă elementul român din Bucovina şi-i impută iredentism, ceea ce este o procedere necalificabilă. Br. Vasilco, vrênd sĕ facă apoi o asĕmĕnare între patriotismul austriac al Românilor din Bucovina şi între acela al unor ómenĭ din Gratz, spune, că acestia fac politică prusofilă. In urma acésta, mai mulţĭ dintre profesorii şi studenţii dela cele două universităţĭ, 25 la numĕr au provocat la duel pe br. *Vasilco.* Se ḑice însĕ, că dênsul n'ar fi primit nicĭ una dintre provocărĭ. Scirea acésta va produce óre-care mulţumire duşmanilor baronului Vasilco, care a apĕrat aşa de strălucit în parlamentul vienes interesele Românilor din Bucovina; ea însĕ va readuce póte la sentimente mai bune pe acei gazetarĭ dela o fóiă românéscă dela noi, carĭ nu din alt motiv, ci numai pentru-ca sĕ se arete sfătoşĭ, au desavuat critica dréptă ce a făcut'o baronul Vasilco pornirilor duşmănóse ale unora dintre profesorii cernăuţenĭ.

Socialismul în Ungaria. Corespondentul din Hodmezövásárhely al lui „*Egyetértés*“ scrie acestei foi, că în „Alföld“ socialismul a prins rădĕcinĭ adêncĭ şi a luat proporţiunĭ fórte marĭ. Poporul muncitor din cele mai mari comitate şi din cele mai maghiare oraşe *nu mai simte unguresce, iubirea de patria maghiară a pierit din inima lui.* Ţĕranĭ în massă se declară de *socialiştĭ internaţionalĭ* şi privesc de fraţĭ ai sĕi pe Român, ca şi pe Sêrbĭ, Şvab etc.

—o—

Conjuraţiune contra vieţii Ţarului. Din Petersburg vine sensaţionala scire despre o conjuraţiune bine organisată şi estinsă, ce s'a descoperit în Moscva. Şeful poliţiei din Moscva, generalul *Berdialff*, a avut cu lunĭ de ḑile înainte cunoscinţă despre acéstă conjuraţiune, dér a lăsat'o neturburată, până ce va aduna destul material, ca sĕ aresteze pe conjuraţĭ. Numĕrul acestora nu e încă pe deplin cunoscut, se ḑice însĕ, că sunt 8 persóne, între carĭ şi câţĭ-va nihiliştĭ, cărora Ţarul numai de curênd li-a dat graţiă. Ţarul a trimis lui Berdialff o recompensă de 10,000 ruble.

—o—

Concert. Ni-se trimite pentru publicare următórea încunosciinţare: Sâmbătă în 13 Iulie n. c. concertéză musica regimentului din loc, în grădina hotelului central Nr. 1. Inceputul la $7^1/_2$ óre séra. Corpul oficeresc are onórea a încunosciinţa despre acest concert pe toţĭ acei óspeţĭ, carĭ au primit învitare la petrecerile casinei militare. La acest concert nu vor urma învitărĭ speciale, se speréză însĕ la o participare numerósă, care va causa o deosebită plăcere.

Dela comună. *Şedinţa din 10 Iulie n. 1895.* Preşedintele anunţă, că ministrul de interne a sistat încassarea tacsei de $1^0/_0$ din partea comunei asupra schimbării proprietăţii; la întrebarea lui C. Fabritius, că cum vine acésta? referentul Alesius spune, că din anul 1888 s'a încassat mereu $1^0/_0$ şi vice-şpanii de odinióră Roll şi Tompa au consimţit pe basa, că adunarea comitatensă aprobase conclusul comunal respectiv; actualul vice-şpan însĕ a fost de părere, că o astfel de încassare trebue aprobată şi de ministeriu. Referentul propune a nu se face representaţiune în contra hotărîrei ministeriale, până nu se vor schimba persónele dela Ministeriul de interne şi finanţe. Representanţa decide, ca obiectul acesta sĕ se pună la ordinea ḑilei în şedinţa viitóre.

Jos. Puşcariu propune, ca comisia de preţuire, alésă în şedinţa trecută, sĕ se ocupe şi cu preţuirea unor pămênturĭ şi micĭ parcele; — nu se primesce.

C. Fabritius interpeléză presidiul, că de ce nu s'a pus „mersul tramvaiului“ la ordinea ḑilei. Preşedintele rĕspunde, că e informat pe cale privată despre o schimbare, care va urma dela 17 Iulie încolo. Vorbitorul mai interpeléză: 1) despre betonarea basenului dela fântâna săritóre de pe promenada de sus; 2) despre restul împrumutului dela acuaduct, şi 3) că adevĕrată este faima despre ivirea bureţilor în lemnăria din casarma honveḑilor (Holzschwam-Holzfrass). — Preşedintele rĕspunde, că betonarea nu s'a făcut din causa preliminarului de tot scump, aşternut de inginer; restul împrumutului s'a cheltuit întreg pentru lucrărĭ ulterióre, de carĭ au fost destule. Faima cu bureţii din casarma honveḑilor a auḑit'o şi dênsul, şi a dat ordin inginerului oraşului, ca sĕ cerceteze; până acum însĕ n'a primit raportul.

Kowalter atrage atenţiunea presidiului asupra fântânilor săritóre, carĭ din când în când ar trebui curăţite, ca apa din basen sĕ fiă curată.

Abia acum se începe cu ordinea ḑilei.

1) In urma recursului lui Simay et Kamner, comitetul administrativ n'a aprobat concesiunea dată Cafegiului Al. Drexler, de-a pune mese şi scaune pe trotoar. Propunerea advocatului Adam, de-a se recura în contra hotărîrei comitetului administrativ se primesce, pe lângă tóte sforţările lui Fabritius, Schlandt şi Schiel, carĭ susţineau, că circulaţiunea se împedecă.

2) Se vinde „Vila Rombauer“ din curmătură, lui Rafael Penkhas cu 4851 fl., după ce se vor lua 293 m. pentru facerea unui drum, care sĕ lege curmătura cu cărarea de sub Têmpa. Schlandt recuréză în contra vênḑĕrii, decisă la votare nominală cu 29 voturĭ faţă de 15, din causă că preţul e prea mic.

3) Se decide facerea drumului amintit în punctul precedent.

4) Notarului A. Hindy dela sedria orfanală îi se dă concediul cerut pe timpul verii.

5) Arêndaşului Erdely Ede 'i se dau 10 m. lungime din promenadă pentru punerea de mese cu o taxă anuală de 25 fl.

6) Arêndaşilor fraţi Rosner nu li-se dă voie a mai ocupa şi alt loc din promenadă afară de cel îngrădit. Tot-odată se atrage atenţiunea magistratului, ca la timp potrivit, sĕ le abdică, de óre-ce ei călcând unele puncte din contract, fac o concurenţă nesănĕtósă lui Erdelyi, care plătesce o chirie de 20 de orĭ mai mare (1400 fl.)

7) Lui Kerekes Gábor 'i se votéză o despăgubire de 120 fl. pentru paguba suferită la proprietatea sa prin scurgerea apei din acuaduct.

8) şi 9) In urma unei interpelărĭ adresată de cătră Carl Schuster, magistratul arată motivele, pentru ce a făcut promenada de sub strajă între Blumĕna şi Braşov-vechiu fără licitaţiă. Asemenea se escusă şi în privinţa procurării năsipului pentru celelalte promenădĭ. Representanţa ia rĕspunsul spre sciinţă şi provócă magistratul, ca pe viitor ast-fel de lucrărĭ sĕ se facă cu oferte.

10) Vĕduvei de curelar Iosefine I. Reiner îi se votéză din fondul sĕracilor un ajutor lunar de 4 fl.

11) Cererea cantorului israelit Al. Goldenberg, pentru de-a fi primit în sînul comunei, se respinge pe motivul, că e supus strĕin.

12) Se aprobă socotelile spitalului Petcuţ pe anul 1894.

13) Sublocotenentului de poliţiă Pavel Streulea 'i se prelungesce concediul până la 18 August, din motive de bólă.

Coresp. „Gaz. Trans."

Vaşcău, Iulie 1895.

On. Redacţiune! Despre viéţa socială a poporului român din cercul Va căului, situat la marginea comitatului Bihor, sub falnicul şi măestosul munte „Bihor", rar se póte ceti vre-o corespondenţă în ḑiarele nóstre românescĭ; causa profundei tăcerĭ, după modesta mea părere, nu póte fi alta, decât indiferentismul.

Inteligenţa română din orăşelul Vaşcău, constătătóre, afară de preot şi învĕţător, din un advocat, un medic de cerc, un notar, un esecutor reg. şi vre-o dece proprietarĭ, ar puté raporta din când în când redacţiunilor românescĭ lucrurĭ, carĭ intereséză pe Românĭ mai de-aprópe; durere însĕ, că acésta negligiându-se, despre noi nu póte sĕ ia cunoscinţă publicul român absolut de loc, ca şi cum nicĭ n'am esista.

Românii din cercul Vaşcăului, fiind în absolută majoritate, ar puté sĕ-şĭ creeze în Vaşcău un loc de convenire, unde consultându-se despre promovarea culturei nóstre naţionale şi alte cestiunĭ de felul acesta, prin acésta ar rĕdica vaḑa Românului la un grad mai mare. Apoi la noi diregĕtorii administrativĭ şi cei dela justiţiă par a fi mai conciliianţĭ faţă de Românĭ şi cred că nu li-ar pune Românilor tocmai aşa marĭ pedecĭ în nisuinţa acésta a lor, cum li se pun în alte părţĭ. Dovadă ni-a fost şi banchetul dat în onórea solgăbirĕului Eugeniu Csanady în 1 Iulie c. din incidentul strămutărei lui la Salonta. La acest banchet au luat parte inteliginţa maghiară şi română, petrecêndu-şĭ împreună în bună înţelegere. Musica din Beiuşŭ a lui Pricolicĭ a cântat, ér publicul, fără deosebire de naţionalitate, şĭ-a petrecut şi a dansat („csardas"-ul? — Red.) până diminéţa.

In onórea sĕrbătoritului s'a ţinut un toast şi din partea Românilor, prin d-l Ión Coroiu, preotul român din loc, care între aplausele publicului de faţă a lăudat pe d-l Csanady, ca pe un diregĕtor, care împlinindu-şĭ datorinţa cu scumpătate, a fost om uman, prevenitor, şi faţă de preoţii şi dascălii românĭ binevoitor, din care causă Românii, ḑise d-sa, vor fi aceia, carĭ vor păstra faţă de dênsul cele mai sincere amintirĭ.

Vas. S.

Dela băi.

Rodbav, 4 Iulie 1895.

Sosit de pe băncile scólelor, din strepitul şi praful omorîtor al oraşelor, m'am retras pentru puţin la umbra bĕtrânilor stejarĭ ai „Slatinei."

Acéstă „Slatină" este o frumósă pădure în hotarul comunei Rodbav (Rohrbach, Nádpatak în comitatul Têrnavei marĭ). Pădurea este încungiurată de tóte părţile cu pociumpĭ înalţĭ, traşĭ în sirmă, ér la pólele ei se află isvor de apă minerală, anume: apă de iod, fier şi sare. Băile sunt întocmite pentru orĭ şi cine, dér fórte folositóre s'au dovedit a fi cu deosebire pentru cei-ce sufer de reumatism.

Sunt băi recĭ şi băi calde. Apa caldă se conduce în 6 cabine cu 12 căḑi (vane) bine întocmite cu aparate de slobodit apă. Sunt 10 odăi pentru óspeţĭ, frumos arangiate. Este o frumósă grădină de florĭ, stabiliment de popicĭ (cuglăriă) etc. Intreţinerea costă relativ puţin; odaiă, serviciu, mâncare (5 orĭ) costă la ḑĭ cam 2 fl. 80 cr.

Sunt şi locurĭ de preumblare în numita „Slatină", apoi în sus şi în jos póte âmbla omul prin pădure mai multe óre. Localitatea e aprópe de comuna Rodbav, unde éră̆şĭ se pot închiria odăi. Drumul până în comună este umbrit de arborĭ. Locuitorii sunt parte Românĭ, parte Saşĭ.

Nu pot recomanda în de-ajuns aceste băi atenţiunei publicului doritor, de-a petrece câte-va ḑile orĭ sĕptĕmânĭ în umbra rĕcorósă, retras de sgomotul asurḑitor al pieţelor marĭ.

Deşi aceste băi sunt încă puţin cunoscute, — din causă, că ne-am obicĭnuit a preferi băile streine, scumpe şi costisitóre, unde adese-orĭ nicĭ nu auḑĭ vorbă românică — ele însĕ în fórte multe casurĭ tot atât de bine duc la scop, ca şi altele.

Trebue sĕ ne lăpădăm odata de obiceiul, de-a lăuda întot-déuna, ce e al altuia, ér de ce e al nostru sĕ ne ferim.

Óspeţĭ se adună adese-orĭ şi aicĭ destul de mulţĭ. Cea mai apropiată staţiune a căii ferate este Sâmbăta de jos (Alsó-Szombatfalva), Voila şi Făgăraş, de unde Rodbavul nu este de parte, fiind şi drumul fórte bun, mâncărĭ bune, vinurĭ escelente, bere Bock din Sibiiu. Hotelier este un Sas din Agnita.

In total mie mi-au făcut aceste băii o bună impresiune, şi pe mulţĭ am auḑit lăudându-le.

M.

Din Bucovina.

Sucéva, 22 Iunie 1895.

Sânzienele.

(Fine.)

Afară de creştinii, carĭ vin la Sucéva pentru închinare, vin şi mulţime mare de calicĭ din Galiţia. In Galiţia sunt familii întregĭ, carĭ se mutiléză singure, aşa că copiiĭ de micĭ sunt crescuţĭ pentru cerut. De ḑecĭ de anĭ merg la Sucéva de Sânziene, dér n'am aflat nicĭ un calic român, căcĭ a cerşi pentru un Român este prea înjositor, el este creat pentru ceva mai nobil.

Aşĭ puté cu tot dreptul ḑice, că toţĭ calicii cerşitorĭ din Bucovina şi partea Moldovei, sunt veneticĭ galiţienĭ, carĭ profeséză acéstă meseriă din ném în ném. Aşa vei întêmpina ómenĭ fără de-o mână, fără de-un picior, cu mânele sucite, orbĭ şi carĭ se têrâe în brâncĭ: toţĭ alérgă la Sântul Ión, ca sĕ afle mântuire bănéscă.

Strada principală, care duce la S-tul Ión şi mai cu sémă de lângă arena gimnasticei până la uşa bisericei, la tot cincĭ paşĭ de-o parte şi de altă parte a drumului, eştĭ oprit de plânsul şi vaetul acestor cerşitorĭ galiţienĭ, carĭ vin în ţéră cu aceste ocasiunĭ, şi mulţĭ rĕmân prin ţéră îndată ce au fost odată la Sucévă.

Unii din ei, şi mai ales cei orbĭ, au şi un instrument numit „lirvă", un fel de cobză lungăréţă cu-o strună, care se pune în vibrare prin o roticică, care se învêrte. Respectivul bard galiţian acompaniéză vibrările cobzei cu glasul sĕu rĕguşit de beţiă, şi fiă-care póte la moment cunósce, că limba ruséscă este făcută pentru cerşit.

Aceştĭ barḑĭ orbĭ încep cântecele lor cu *„Sa svete varvara ms, ms, ms"*, — şi tot *ms*, face struna. Acéstă cântare a venit aşa de proverbială, încât aḑĭ, décă un Rutén este luat în rîs din care ném se trage, atuncĭ 'i se spune, că tatăl sĕu a fost trubadur galiţian, şi a cântat la Sântul Ión *„sa svete varvara ms, ms, ms"*.

Dér şi ei sunt geloşĭ unul pe altul, se cértă pentru-că unul séu altul a câştigat mai mult, — tot aşa, ca şi cei din biserică, — şi de multe orĭ se încaeră şi la bătaiă, şi anume în decomun cam în ḑiua sĕrbătorii, după ce se împrăştie creştinii. Atuncĭ, înainte de plecare, se strîng cu toţii într'o crâşmă, se bucură de agoniselă şi apoi numai sĕ veḑĭ, cum se încaeră de cânepa dracului la bătaiă. Sĕ te facĭ şi sĕ privescĭ, căcĭ ai ce: se bat orbii cu bêtele, schiopii cu cârjele şi cei ologĭ cu scaunele, pe carĭ se têrâe, şi printre dênşii ajută femeile şi copiiĭ lor, şi sĕ te ferésca Dumneḑeu numai de bătaia calicilor: capurĭ sparte şi ciomege rupte — astea sunt semnele, ce le rĕmân de pe câmpul luptei.

De multe-orĭ lupta se începe din causa unei dulcinee, care a cochetat cu mai mulţĭ orbĭ şi schiopĭ. Ce rîdeţĭ? Dér cine-i mai gelos decât aceştĭ orbĭ, ce şi-au răpit lumina ochilor numai ca sĕ pótă aduce cultura galiţiacă, de-a cerşi, în ţéră. Cu astfel de savanţĭ s'a căutat a nimici elementul român şi s'a reuşit. Esistă şi o lege, care opresce cerşirea celor strĕinĭ, dér faţă cu aceştĭ calicĭ galiţienĭ nu se aplică de fel. Se scârbesce inima fiă-căruia, când vede, că ei anume se mutiléză, ca sĕ pótă cerşi prin ţéră şi mai ales la Sucévă. Óre representanţii Românilor din Sucévă în consiliul comunal, nu vréu, orĭ nu pot vorbi, ca comuna sĕ oprésca cerşirea strĕinilor galiţienĭ, căcĭ strĕinii, carĭ vin cu acéstă ocasiune la Sucévă, pot încă crede, că toţĭ aceştĭ calicĭ sunt din Sucéva şi-şĭ vor închipui, că Sucéva este cuibul, unde numai calicii se adună la S-tul Ión, spre a cerşi?

In aceştĭ doi anĭ din urmă numĕrul peregrinilor se micşorase, din causă, că medicii, ne avênd clientelă de ajuns, iscodiseră *holera* în Galiţia, la frontiera Bucovinei şi 'n Sucévă. Nu li-a mers rĕu, au avut diete grăsuţe şi apoi a venit un nor de-a plouat cu decoraţii pe toţĭ aceia, carĭ făceau mai mare gură. — De-altmintrelea de holeră nicĭ vorbă: mâncase bieţii ómenĭ póme verḑĭ pe timpul prăşitului popuşoiului, şi-i năpădise nisce cârcei de stomac cu vomaţiune, ér medicii botezase acéstă bólă cu numele holera. Cine scie însĕ, de nu se făcŭ acésta cu scop, de-a opri mulţimea de lume, care pe acest timp, după ce şi-a prăşit porumbul şi cartofii, peregrinéză mic şi mare la S-tul Ión dela Sucéva.

N'avem motive a nu crede şi acésta, când scim, că uniaţii predică necurmat, ca Rutenii sĕ nu mérgă la Sucéva. Şi cu cât predică, cu atâta ómenii se trag mai mulţĭ, în ciuda preoţilor uniaţĭ. Luând însĕ în considerare şi faptul, că direcţia căilor ferate ale statului austriac, care-i în mâna Polonilor, n'a voit sĕ modereze în preţurĭ parcursul pe liniile ferate pentru 2 şi 24 Iunie, sub cuvênt, că numai atuncĭ o póte face acésta, décă vor pleca toţĭ dela un punct al reţelei căilor ferate şi nu dela diferitele staţiunĭ—ne place a crede, că toţĭ occidentalii s'au convorbit a lucra întru acolo, ca peregrinilor sĕ li-se îngreuneze drumul.

Dér cu de-aceste nu-şĭ ajung scopul, căcĭ poporul, deprins din vechime a merge pe jos, a rĕmas fidel datinei strămoşescĭ, şi ḑice, că nu-'i primit la Dumneḑeu de-a călĕtori cu trenul, ci numai pe jos, şi aşa şi face. Numĕrul peregrinilor atuncĭ e mai mare, când pe la aceste două sĕrbătorĭ nu-i timp ploios şi s'a gătit lucrul câmpului, — atuncĭ mulţĭ nicĭ nu pot intra în biserică, ci umblă numai pe stradă la dél şi vale, până ce'n ḑiua sĕrbătorii îl scot pe Sântul. După ce l'-au scos, — de present în piaţa vitelor — mulţimea se strecură şi rar cine rĕmâne pe a doua ḑi. De comun 3 ḑile înainte de serbare tot vin şi vin credincioşii din depărtare, ér în ḑiua sĕrbării vin cu procesiunĭ de prin satele megieşe, dér nu din tóte, ci numai acele sate, carĭ au preoţĭ demnĭ de înalta lor misiune — în aceste ḑile cei mai harnicĭ din preoţĭ, carĭ trag pe ómenĭ la sine, fac cu sutele de florinĭ.

Mitropolitul Silvestru, cât a trăit, venia regulat în fiă-care an la 24 Iunie la Sucéva dând prin presenţa sa un aer mai sĕrbătoresc. Slujea în sobor cu multă pompă şi mergea apoi pe jos cu procesiunea şi Sântul până 'n piéţa vitelor şi 'napoi, o depărtare destul de bună, şi nicĭ când nu ostenia acest prea mare archiereu. Ér poporul, care din care se îndesia — mai dihai decât la rabinul făcĕtor de minunĭ — a se atinga de póla vestmêntului lui. Şi el pentru fiă-care avea un cuvênt, îi cunoscea pe nume şi din care sat este, şi balsam vindecător curgea pe inima bietului creştin. Cum apoi sĕ nu mérgă el în fiă-care an la Sucévă, se mai vadă pe *vlădica Silvestru*, că Dómne, nu-i tudul de loc. — Dér acuma... póte că urmaşul lui va avé tot aceeaşĭ inţelepciune, şi bine-a face.

Şi în acest an, pe când scriu aceste vin creştinii, ca roiul de albine, spre acest Mecca ortodox, şi tóte s'au început după calapodul cel vechiu. Se aştéptă sĕ vină şi administratorul archidiecesei şi-ar fi bine sĕ vină, ca sĕ vadă cu ochii ceea ce eu am depus pe hărtie, şi nutresc viua speranţă, că cetind apoi aceste ce le-am scris, va căuta, în interesul ortodoxiei, a sana rĕul, ce din an în an ia demensiunĭ mai marĭ. Până acum sunt fórte mulţĭ şi tot vin.

Călĕtorescu.

Convocare.

Pe basa conclusului luat de comitetul reuniunei, adunarea generală a *„Reuniunei femeilor române selagene"* este convocată *pe 6 August st. n. 1895. in Şimleul Silvaniei.*

Toţĭ membrii reuniunei sunt rugaţĭ sĕ binevoéscă a participa la acéstă adunare, împreunată cu o modestă esposiţiune de industriă de casă femeiască.

Şimleu, la 30 Iunie 1895.

Clara Maniu, n. *Coroian*, presidentă. *Cosma*, secretar.

Avis.

Femeile române, carĭ doresc a concurge cu obiecte de industriă de casă la esposiţia arangiată din incidentul adunării generale a „Reuniunei femeilor române sĕlagene", sunt poftite, ca obiectele destinate spre acest scop până *la 30 Iulie* a. c. se binevoiască a le trimite la subscrisa preşidentă a Reuniunei.

Este îngrijit, ca mai multe lucrurĭ de mână şi pânzăturĭ mai escelente sĕ fiă premiate.

Şimleu, 30 Iunie 1895.

Clara Maniu. n. *Coroian*, presidentă. *Cosma*, secretar.

Literatură.

Archiva, organul Societăţii scienţifice şi literare din Iaşĭ; Director: *A. D. Xenopol.* Apare odată pe lună şi costă 15 lei pe an. Anul VI, Nr. 5 şi 6 de pe Mai-Iunie conţine: Originea lui Ión Calimach Domnul Moldovei (cu portretul) de Al. Calimach; Din rĕsboiu, de Gr. I. Alexandrescu; Povestea celor doi fraţĭ logofeţĭ etc. de G. Erbiceanu; Crescerea criminalităţii, de I. Tanoviceanu; Corul metropolitan din Iaşĭ, de A. D. Xenopol. Urméză vre-o 6 poesii de diferiţĭ autorĭ; Documente, Dărĭ de sémă etc.

DIVERSE.

Rassă bună. O fóiă spaniolă spune cu multă mândriă, că în America locueşte o păreche căsĕtorită, cu numele Beniter, care în timp de 40 anĭ dela cununie a sporit poporaţiunea Spaniei cu 32 copii. Dintre aceştia 26 sunt femei. Aceştia căsĕtorindu-se, unul dintre ei are 11 copii, altul 8, al treilea 7, etc. Décă famila Beniter ar voi sĕ se întrunéscă la un prânḑ cinstit, ar trebui sĕ taie cel puţin 4 viţei.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 11 Iulie 1895.

Renta ung. de aur 4%	123.80
Renta de corone ung. 4%	100.15
Impr. căil. fer. ung. în aur $4^1/_2$%	125.90
Impr. căil. fer. ung. în argint $4^1/_2$%	103.15
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	122.50
Bonurĭ rurale ungare 4%	98.55
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.75
Imprum. ung. cu premii	158.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	146 75
Renta de hârtie austr.	101.25
Renta de argint austr.	101 45
Renta de aur austr.	124.—
Losurĭ din 1860	156.50
Acții de ale Băncei austro-ungară.	1077.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	489.25
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	407.60
Napoleondorĭ	9.62
Mărcĭ imperiale germane	59.30
London vista	121.15
Paris vista	$48.12^1/_2$
Rente de corone austr. 4%	101.55
Note italiene	46.10

Cursul pieței Brașov.

Din 12 Iulie 1895.

Banconote rom.	Cump.	9.57	Vênd.	9.59
Argint român.	Cump.	9.50	Vênd.	9.55
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.59	Vênd.	9.60
Galbenĭ	Cump.	5.75	Vênd.	5.80
Mărcĭ germane	Cump.	59.—	Vênd.	—.—
Ruble rusescĭ	Cump.	129.—	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.80	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

PUBLICAȚIUNE.

In spitalul civil din Brașov, care posede dreptul de publicitate, se dă în antreprisă aprovisionarea cu mâncările necesare pentru bolnavĭ, personalul îngrijitorilor și servitorilor, dela 1 Ianuarie 1896, până în 31 Decemvre 1898, pe cale de oferte.

Doritoriĭ de acéstă întreprindere au se predea ofertele sigilate și timbrate **până la 16 Iulie a. c. la 12 óre a. m. în cancelaria D-lui senator magistratual Alfred Schnell.**

Deschiderea și pertractarea ofertelor **se va ţiné în 16 Iulie a. c. la 12 óre a. m.** — In ofertă are a se alătura un vadiu de 100 fl. în banĭ gata, séu libel dela vre-un institut de banĭ, séu în hârtii de valóre și totodată sĕ conțină și deciararea, că concurentului îi sunt cunoscute condițiile ofertului și că se supune acelora.

Condițiile ofertei se pot vedé în cancelaria de oficiu a d-lui senator Alfred Schnell, în órele de oficiu dela 7 până la 1 óră p. m. în fie-care ḑi.

Brașov, 1 Iulie 1895.

Comisia administrativă a spitalului.

737,3—3

Nr. 9102—1895.

PUBLICAȚIUNE.

Orașul Brașov în Ungaria (Transilvania) intenționéză de-a vinde pe cale de oferte și pe trunchiu venitul de molift și de brad din pădurea Timișului în quantitate de 21440 m. pentru perioda din 1895—1901 inclusive.

Condițiunile de oferte și acele contractuale sĕ află la oficiul foreștieral orășenesc în decursul órelor de oficiu spre examinare.

Oferențiĭ au de a-șĭ așterne ofertele provĕḑute cu timbru de 50 cr. până în 9 August a. c. înainte de prânz 12 óre la primariul orașului Brașov determinând în ofert atât în cifre cât și în litere suma, ce o oferă pentru un metru cubic, și dechiarând tot de odată, cum-că i sunt cunoscute condițiunile de oferte și acele contractuale și că sĕ supun lor necondiționat.

Ofertele au ca sĕ conțînă ca vadiu 3% din suma oferată pentru întréga quantitate, mai departe amintirea numelui și locuinței oferentului.

Deschiderea ofertelor va avé loc în 9 August a. c. după prânz la 4 óre în biroul primarului.

Amintita pădure e situată nemijlocit lângă linia ferată de stat, carea percurge valea Timișului.

Brașov, 8 Iulie 1895.

742,1—3 **Magistratul orășenesc.**

Nr. 8969—1895.

PUBLICAȚIUNE.

Fântânile publice ale noului apaduct, și nu mai puțin fântânile cu pumpă, de repețite-orĭ s'au stricat de către persóne rĕu voitóre, așa încât până la repararea lor nu s'au putut de loc folosi aceste fântânĭ.

De-óre ce prin astfel de fapte neconcese în urma lipsei de apă nu sufere numai singuratice persóne, ci întréga populațiune locală, de aceea se adreséză acest apel către întrégă populațiunea locală, ca sĕ evite orĭ-ce stricare a fântânilor publice, pedepsindu-se la cas contrar făptuitoriĭ cu o pedépsă polițiană până la 20 fl. eventual cu arest.

Zace în interesul public, ca contra făptuitoriĭ acestei publicațiunĭ sĕ se arate fără întârḑiere la poliția locală.

Brașov, 28 Iunie 1895.

743,1—3 **Magistratul orășenesc.**

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: 5 óre 07 m. diminéța.
Trenul de persóne: 8 óre diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după ameḑĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: 10 óre 19 minute séra.

3. Dela Zĕrnesci la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 21 min. diminéța.
Trenul mixt: 1 óră 14 min. după am.
Trenul mixt: 8 óre 16 min. séra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.

Trenul mixt: 8 óre 20 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Acest de persóne 7 óre 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braș.

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: 10 óre 26 min. séra.

2. Dela Brașov la Bucurescĭ:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: 5 óre 14 m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de ameḑĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zĕrnescĭ. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 9 óre 5 min. diminéța.
„ „ 5 „ 13 m. după am.
Trenul mixt: 9 óre 30 min. séra.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul de persóne: 3 óre 5 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul mixt: 5 óre 20 min. dimin.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persóne 6 óre 40 min. séra.

*) Trenul tren circuléză numai Joia, Dumineca și la sĕrbătorĭ.

Anunciurĭ
(inserțiuni și reclame)

Suntŭ a se adresa subscrise, administratiunĭ. In casulŭ publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădĕmêntŭ, care cresce cu câtŭ publicarea se face mai de multe-orĭ.

Administrațiunea „Gazeta Transilvaniei.“

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în librăria Nicolae Ciurcu.